

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 829/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Tomaszowie mazowieckim z dnia 15 września 2022 roku w sprawie II K 249/22			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	- rażącej niewspółmierności środka karnego - w stosunku do okoliczności sprawy, stopnia społecznej szkodliwości czynu i stopnia winy, w świetle których - w ocenie obrońcy – oskarżony zasługuje na nadzwyczajne złagodzenie środka karnego, a nawet	# zasadny # częściowo zasadne # niezasadny	

	odstąpienie od jego orzekania;		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
<p>Apelacja obrońcy okazała się być niezasadna.</p> <p>Po pierwsze sąd odwoławczy zważył, iż postulowane przez apelanta uzasadnienie dla nadzwyczajnego złagodzenia środka karnego bądź odstąpienie od jego orzekania, nie znajduje pokrycia w prawie materialnym. Nadzwyczajne złagodzenie dotyczy orzeczonej kary – której formalnie obrońca nie skarżył, a zgodnie z treścią art. 60 § 1 kk sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary w wypadkach przewidzianych w ustawie oraz w stosunku do młodocianego, jeżeli przemawiają za tym względy określone w art. 54 § 1 kk. P. K. nie jest sprawcą młodocianym. Pozostałe wypadki nadzwyczajnego złagodzenia przewidziane w</p>			

ustawie to stany faktyczne opisane w art. 60 § 1-4 kk, zgodnie z którymi sąd może (a wyjątkowo musi) zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary wobec skazywanego sprawcy przestępstwa, przy czym nadzwyczajne złagodzenie kary wchodzi w grę w następujących przypadkach: 1) w wypadkach przewidzianych w ustawie (jeśli chodzi o ustawę Kodeks karny to przewidują je: art. 10 § 3, art. 14 § 2, art. 15 § 2, art. 19 § 2, art. 21 § 3, art. 22 § 2, art. 23 § 2, art. 25 § 2, art. 26 § 3, art. 29, 30, art. 31 § 2, art. 150 § 2, art. 169 § 2 i 3, art. 176 § 2, art. 233 § 5 i 6, art. 237, art. 239 § 3, art. 250a § 4, art. 252 § 5, art. 264a § 2, art. 277c § 3, art. 277d, 295, art. 299 § 8 in fine, art. 307 § 1 i 2, art. 310 § 3, a ponadto przepisy części wojskowej); 2) w stosunku do młodocianego, jeżeli przemawiają za tym względy wychowawcze; 3) w szczególnie uzasadnionych wypadkach, kiedy nawet najniższa kara przewidziana za

przestępstwo byłaby niewspółmiernie surowa; 4) w stosunku do sprawcy współdziałającego z innymi osobami w popełnieniu przestępstwa, który ujawnił informacje dotyczące innych osób w nim uczestniczących oraz istotne okoliczności popełnienia tego czynu; 5) na wniosek prokuratora w stosunku do sprawcy przestępstwa, który niezależnie od wyjaśnień złożonych w swojej sprawie, ujawnił istotne, nieznane okoliczności innego poważnego przestępstwa, tj. zagrożonego karą powyżej 5 lat pozbawienia wolności. W ocenie sądu odwoławczego żaden z tych wypadków nie ma miejsca w przedmiotowej sprawie, a jeśli już – to tylko teoretycznie i formalnie - można byłoby doszukiwać się możliwości sięgania do wypadku określonego jako: „kiedy nawet najniższa kara przewidziana za przestępstwo byłaby niewspółmiernie surowa”; przy czym także wówczas nadzwyczajne

złagodzenie nie mogłoby polegać na postulowanym zmniejszeniu zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych (a jedynie, w sytuacji gdy czyn stanowi występki, przy czym dolną granicą ustawowego zagrożenia jest kara pozbawienia wolności nie niższa od roku, sąd wymierza grzywnę, karę ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności). W sprawie brak jest podstaw do uznania, iż zachodzą okoliczności wymienione w art. 59 kk, przy czym te również – jeśli już to oceniając możliwość zastosowania przepisu czysto teoretycznie - nie doprowadziły do zmiany środka karnego, a jedynie do ewentualnego odstąpienia od wymiaru kary

Obrońca postulował wymierzenie środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym poniżej 1 roku, tymczasem orzeczony w sprawie środek karny, w

sytuacji ustalenia sprawstwa oskarżonego (czyn z art. 244 kk) – **miął charakter obligatoryjny (art. 42 §1a pkt 2 kk), a jego minimalna wysokość przewidziana w kodeksie karnym to właśnie 1 rok (art. 43 §1 kk).**

Po drugie: (choć w świetle powyższych rozważań dalsze wydają się zbędne), zdaniem apelanta rażąca niewspółmierność orzeczonego środka karnego tj. zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres jednego roku, wynika z błędnego nieuwzględnienia takich okoliczności łagodzących dla oskarżonego jak: wyrażenie skruchy, chęć dobrowolnego poddania się karze i dotychczasowy tryb życia. Tymczasem w orzecznictwie trafnie podkreśla się, że zarzut rażącej niewspółmierności kary, jako zarzut z kategorii ocen, można zasadnie podnosić wówczas, gdy kara jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego

zagrożenia, to nie
uwzględnia w
sposób właściwy
zarówno
okoliczności
popelnienia
przestępstwa, jak i
osobowości sprawcy,
innymi słowy -
gdy w społecznym
odczuciu jest karą
niesprawiedliwą
(vide: wyrok
Sądu Najwyższego
z dnia 11 kwietnia
1985 r., V KRN
178/85, OSNKW
1985, nr 7-8,
poz.60).
Niewspółmierność
zachodzi zatem
wówczas, gdy suma
zastosowanych kar
i innych środków,
wymierzonych za
przypisane
przestępstwa, nie
odzwierciedla
należycie stopnia
szkodliwości
społecznej czynu
i nie uwzględnia
w wystarczającej
mierze celów kary
{ vide: wyrok Sądu
Najwyższego z dnia
30 listopada 1990
r., Wr 363/90,
OSNKW 1991, nr
7-9, poz. 39). Nie
chodzi przy tym
o każdą ewentualną
różnicę co do jej
wymiaru, ale o
różnicę ocen tak
zasadniczej natury,
iż karę dotychczas
wymierzoną nazwać
można byłoby -
również w

<p>potocznym znaczeniu tego słowa - "rażąco" niewspółmierną, to jest niewspółmierną w stopniu nie dającym się wręcz zaakceptować (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 1995 r., II KRN 198/94, LEX nr 20739).</p> <p>W ocenie sądu odwoławczego, w składzie rozpoznającym przedmiotowa apelację, całościowa analiza zachowania oskarżonego, w szczególności ilość poprzednich skazań (łącznie czterech, w tym jedno „zagraniczne”), pozwala na postawienie wniosku, iż ostatecznie określona represja karna czyni zadość wszystkim postulatom i wskazaniom, o których mowa w art. 53 kk i jako taka daje jedyną gwarancję na spełnienie wszystkich oczekiwanych z nią celów.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>- o zmianę wyroku i orzeczenie środka karnego</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny</p>		

poniżej 1 roku zakazu prowadzenia pojazdów, bądź odstąpienie od jego orzekania;	# niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
- apelacja zmierzająca do zmiany wyroku poprzez obniżenie orzeczonego środka karnego, nie zasługuje na uwzględnienie z przyczyn wymienionych powyżej;			
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU			
4.1.			
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności			
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO			
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku			

sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
- wina, sprawstwo, kara, środki karne;		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
- apelacja nie kwestionowała sprawstwa, jednocześnie nie zdołała podważyć słuszności zaskarżonego wyroku w zakresie zastosowanej represji karnej;		
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Zwięźle o powodach zmiany		
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa		

prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			

1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
	Przytoczyć okoliczności	
pkt 2	O wydatkach za postępowanie odwoławcze orzeczono w oparciu o treść art. 636 § 1 kpk i art. 8 ustawy o opłatach w sprawach karnych.	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 15.09.2022r. w sprawie II K 2499/22	

0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana